

A felek közötti egyeztetések megalapozzák az elévülés nyugvását?

Egy friss kúriai határozat azt a kérdést járta körül, hogy a jogosult és a kötelezett közötti peren kívüli egyezkedések - amennyiben az a peren kívüli megállapodást segítené elő – az elévülés nyugvását eredményezik-e? Cikkünkben ezt a kérdést járjuk körül.

Tényállás

A perrel érintett tényállás szerint a felperes születésekor fellépő oxigénhiány miatt értelmi sérült lett. 2015. december 10. napján a felperes balesetet szenvedett oly módon, hogy az alperes biztosító társasággal felelősségbiztosítási jogviszonyban álló személy a személygépkocsijával egy gyalogosátkelő helynél nem adta meg számára az elsőbbséget, és a gépjármű jobb oldali elejével őt elütötte. A felperes az ütközés következtében a szélvédőre vágódott, majd onnan az út menti vízvezető árokba esett.

A felperes a kárigényt nyújtott be az alpereshez, a peres felek között peren kívül egyeztetés indult. Az alperes levélben közölte a felperessel, hogy a kárigény elbírálásához orvosszakértői vizsgálatot tart szükségesnek, a további vizsgálatokkal, orvosi kezelésekkal kapcsolatos dokumentációt kért be, és fenntartotta a jogot további iratok bekéréséhez. A tárgyalások alatt az alperes biztosító társaság több alkalommal jogcím nélküli előleget fizetett meg a Felperesnek, azaz a balesetben megsérült személynek. Az orvosszakértői vizsgálat és vélemény 2020. december 8. napján készült el, amelyet 2021. február 24-én az alperes megküldött a felperesnek. Az alperes biztosító társaság a 2021. április 16. napján kelt iratban elévülésre hivatkozással megtagadta a kárigény rendezését azzal, hogy a sérelemdíj iránti felperesi igény a perbeli baleset bekövetkezésének napján, vagyis 2015. december 10. napján esedékessé vált és 2020. december 10. napján elévült.

Kereseti kérelem

A Felperes – többek között – 3.400.000 Ft sérelemdíjat követelt az alperestől, míg az alperes a követelést elévülésre hivatkozással kérte elutasítani.

Jogi kérdés

A perben érintett és eldöntendő legfontosabb jogi kérdés az volt, hogy az elévülés szempontjából menthető oknak minősül-e az, hogy a felek között egyeztetések zajlottak a peren kívüli egyezség érdekében, sőt az alperes több alkalommal még kifizetést is teljesített a felperes felé. Következésképpen ez megalapozza-e az elévülés nyugvását a Ptk. 6:24 (1) bekezdésével összhangban, ami kimondja, hogy „*Ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az elévülés nyugszik.*”

A bíróság ítélete

A bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes kellő alappal feltételezhette, hogy a peren kívüli igényérvényesítése legalább részben eredményes lehet, ezért nem volt oka a követelése peresítésére. Továbbá, a felperesi igény érvényesítése vagy peren kívüli módon vagy peres eljárás keretében történhetett. A peres eljárás ugyan az igényérvényesítési módok közül kiemelt szerepben van, de amíg a követelés más módon is érvényesíthető (önkéntes teljesítéssel, a felek szerződéses megállapodása útján), addig a peres úton történő igényérvényesítés nem indokolt. Azt kellett vizsgálni, ha folytak egyeztetések a felek között, úgy ezek a tárgyalások mennyiben utalhattak arra, hogy a követelés érvényesítése peres eljárás megindítása nélkül is elérhető, mennyiben volt alapos a jogosult azon feltételezése, hogy a peres eljárás kezdeményezése az egyeztetések alapján (még) szükségtelen. A felperes peren kívüli igényérvényesítése 2016. november 2. napján történt, ezzel kezdetét vették a felek közötti egyeztetések, amelynek során az alperes kifizetést teljesített, a további igények alaposságát vizsgálta, ennek keretében orvosszakértői vizsgálatot is elvégeztetett, 2020. december 8. napján szakvélemény készült. Mindezek alapján a felperes kellő alappal feltételezhette, hogy a peren kívüli igényérvényesítési mód legalább részben eredményre vezet, az egyeztetések lezárultáig szükségtelen peres eljárást kezdeményeznie, ez a felperesi igényérvényesítési késedelem vonatkozásában a Ptk. 6:24. § (1) bekezdése szerinti menthető oknak számít.

Következésképpen a bírósági gyakorlat azt mondta ki, hogy a felek közötti egyeztetések, amennyiben a jogosult alappal feltételezi azt, hogy igénye részben vagy egészben kielégítésre kerül az olyan menthető oknak minősül, ami az elévülés nyugvását eredményezi.

Azonban, amellett, hogy ez rendkívüli mértékben kitágítaná az elévülés nyugvásának jogi keretrendszerét, több korábban kialakított kúriai gyakorlattól is jogkérdésben eltér. Például Pfv.III.21.484/2021/6. számú kúriai ítélettől, ami kimondta, hogy *„Az elévülés nyugvását ugyanis kizárólag olyan körülmény okozhatja, amely ténylegesen megakadályozta a felet a követelés érvényesítésében”*. Továbbá azt is megállapította, hogy a felperes *„párhuzamosan is megindíthatna volna a bírósági igényérvényesítéshez szükséges eljárásokat”*, ezért az elévülés nyugvására vonatkozó felperesi érvelést a bíróság elutasította.

Emellett kiemelendő, hogy nyíltan ellentétben áll egy 2018-as kúriai ítélettel (Pfv.V.21.044/2018/9.) is, ami explicit kimondta, hogy *„a felek tárgyalása nem zárta el felperest igényének bíróság előtti érvényesítésétől”*, ezért az elévülés nyugvására hivatkozást a bíróság elutasította.

Tehát a kérdés valószínűleg véglegesen még nem dőlt el, várható, hogy hasonló ügyben szükség lesz a bírói gyakorlat egységesítésére.